

Donatiu de E. Bonet

DESVELLAMENT

Al desvetllament polítich, religiós y social de Catalunya, certament no hi podien pas faltar les ordres francescanes del serafi d' Assís tota vegada que es aquest gloriós sant y les ordres qu' ell fundá el remey més propi per combatrer els errors y mals de nostra época, tant semblants als que infestaven la cristianitat en la hora en que providencialment aparegué l' influencia benéfica de nostre Seráfich Patriarca.

En efecte en el sigle XIII, com ara, en la cristianitat entera se sentia el malestar social, de qui n' eren bona mostra en nostra terra els *Pobres de León*, l' estandart comunista había estés també sa fatídica sombra, el laïcisme y l' esperit privat feyan prosélits dintre del mateix temple del Senyor, els falsos dogmatisadors predicaven en la plassa pública, la indiferencia y relaxació de costums estavan á l'ordre del día. En tant crítichs moments, com molt bé ens diu el célebre historiador y crítich el Dr. Menéndez Pelayo: «El conflicte fou resolt per els francescans, que inculcaren la caritat y pobresa evangélica, no l' odi als rics, ni el precepte de la pobresa de que feyan gala els *Insabattatos*. Ab l' amor, y no ab l'odi, podia atenuarse la desigualtat social.»

Alló que en 1880 com á dato histórich ens feya notar en els *Heterodoxos Españoles* el citat historiador, mes tart, y d' un modo par-

ticular en la hermosa Epístola Encíclica de 1882 *Auspicato*, ens ho confirmava Lleó XIII. No sabem resistir la tentació de copiar sisquera un petit trós d'aquesta Encíclica, una de les més tendres y hermoses que escrigué aquell sabi y admirable Pontífice.

«Com en el sigle XII, la divina caritat s'ha debilitat molt en nostres dies, y, siga per negligencia, o be siga per ignorancia, existeix gran relaxament en la práctica dels debers cristians. Molts portats per una falsa corrent dels esperits y per preocupacions del mateix género, passen la vida buscant ab avidesa el benestar y 'l plaher. Enervats per el luxu, disipan son patrimoni y cobician lo dels altres; exaltan la fraternitat, però parlan d'ella molt mes que la practican; els absorbeix l'egoisme, y disminueix per els petits y pobres la verdadera caritat. En aquell temps l'error dels albigeos prenent varies formes, havia excitat les multituts contra 'l poder de l'Iglesia, y al mateix temps que havia perturbat lo Estat, obrí el camí a un *socialisme* cert.

»Lo mateix succeheix avuy; els fautors y propagadors del *naturalisme* se multipliquen. Aquestos negan que siga precis estar sotmesos á l'Iglesia y per una consecuencia necessaria arriban fins a desconeixer el poder civil: aproban la violencia y la sedició en el poble; posen en dupte la propietat; adulan les concupiscencies dels proletaris; rompent els fonaments del ordre civil y doméstich.

»En mitj de tants y tants grans perills comprenem certament, Venerables Germans, que hi ha motiu per esperar molt de les institucions francescanes *portades á son primitiu estat*. Si elles floreixessin, la fe, la pietat, la honestitat de costums floreixerien també; aquest apetit desordenat de coses caduques fora destruit, y no es cuidaria sino de reprimir les passions per alcansar la virtut, lo que la major part dels homes considera avuy com el jou mes pesat y insoportable »

Com ja veyém, ample es el camp ahont hem d'exercitar avuy la nostra activitat tots els terciaris. Molt es lo que de nosaltres n'espera l'Iglesia y la Religió, no sols fent fructificar la fe y la pietat sino també embestint de cara la qüestió social ab les armes segures y ben templeades y que deu tenir tot bon terciari, la caritat, el desprendiment y l'amor.

Vista la bona varada que en aquest sentit ja en son arrancament ha donat l'Ordre Caputxina, vista les bones condicions ab que comensa la nova marxa y 'l rumbo que prenen ab aquella les ordres terceres en Catalunya, no 'n duptém gens ni mica que dintre 'l resorgiment social polítich y religiós serán les Ordres fundades per aquella benemérita religió, una de les que anirán més al devant en el desvetllament de nostra Patria.

En aquesta FULLA ja s'ha donat compte de la nova tasca comensada entre nosaltres dintre d'aquest camp, com y també de les primeres *maniobres terciaries* realisades als peus de nostre Moreneta de Montserrat. Sols are 'ns falta qu'entrin en batalla totes elles, per, en día no llunyá, cantar altre volta l'himne de victoria als peus de nostra Regina y Sobirana.

J. B., PBRE.

TERCIARI.

Olot, dia de la octava de St. Francesch 10 d'Octubre de 1907.

LES ESCOLES DOMINICALS

DE LA DIVINA PASTORA

Tenim al davant el Reglament d' aquestes escoles fundades ha poch a Barcelona y indulgenciades per la Santetat del Papa Pius X.

Obres com les Escoles Dominicals no han nascut pera esser admirades, no son obres d' art per generar en el qui les contempli el sentiment de la bellesa; obres com les Escoles Dominicals han nascut pera esser imitades, han brotat del cor, y a satisfer necessitats que 's senten son dirigides.

Lo principal no es tenir un Reglament, lo que li don valor es el cumplirlo. Totes les coses s' han de tractar segons la seva naturalesa, una pintura estarà molt bé que 'ns la mirém però una persona malalta o en qualsevol necessitat que 's trobi seria una crueltat el contentarnos de mirarla. Y veusaquí que 'l Reglament d' Obres com les Escoles Dominicals son per naturalesa de treball.

Fixemnoshi en el que tenim al davant.

Diu: Hi haurá una secció directiva (Presidenta, Vis-presidenta, Secretaria, Tresorera y quatre vocals), personal docent o instructores que haurá de perteneixer a l' Ordre Tercera, y socies protectores que podrán no esser terciaries. Les Directores serán a la Escola avans de l' hora senyalada y 's cuidarán del ordre interior y si una noya estés malalta l' anirán a veure y si convé li portarán alguna cosa de limosna.

Les Secretaries y Tresorereres portarán les primeres les llistes y les altres portarán els contes anotant amb tota claretat les entrades y sortides.

Les instructores elles amb elles s' estimarán y may per un may donarán mostra de disgust davant de les noyes. Consideránt que s' han compromés a ensenyar posarán tots els seus cinch sentits a cumplirho.

Y are parla de les noyes, de lo que se ensenyará y les hores.

Tenim, que casi tot el Reglament son obligacions. Si en alguna part se contentessin de nomenar una Junta directiva, senyalar instructores que'l seu entusiasme fos no mes de algunes setmanes no haurien fet res de bo, y m' atraveixo a dir que aixó resultaría un mal perque impossibilita o dificulta el que aquesta obra s' arrelhi puig que quan el zel d' un Pare o de una Germana tracta de restablirho se troba amb el defalliment dels qui ho han vist fracassar una vegada.

Llegiu aquest Reglament; pro sobre tot imiteu l' activitat, zel y abnegació de les vostres germanes barcelonines.

La invitació de D.ª Alexandrina Escriche incitant a totes les qui están en condició de contribuir a n' aquesta Obra a portarhi les seves energies, que acompanya aquest Reglament mereix un comentari que hi farém el mes vinent si Deu ho vol.

MOSSEN GERONI GELADA,
TERCIARI.

CRÓNICA

Una gracia.—En ocasió de trovarse en nostra ciutat lo Ilm. y Rvm. Sr. Bisbe de la Diócesis per haver vingut á presidir l' Acte inaugural de la *Associació Catequística* se digná benehir é indulgenciar nostra FULLA SERÁFICA, autorisant al director de la mateixa, pera que fes pública la satisfacció ab que veyia la activitat y bons desitjos dels terciaris d' aquesta ciutat. Agrahim de tot cor les benediccions de nostre Prelat y les paraules d' encoratjament que 'ns ha donat.

De Gerona.—Segons ens comunica lo zelós director de la V. O. T. d' aquella ciutat, va resultar molt espléndida la festa ab que obsequiaren aquells nostres germans al Seráfich P. S. Francesch. Tant lo G. Ministre, Mossen Gregori Pagés en la plática de Comunió, com lo G. Secretari, Rnt. Dr. D. Bartomeu Abrich en lo sermó de la tarde, estigueren molt inspirats y oportuns.

Discurs important.—Ho es realment el que llegí en la vetllada celebrada á Montserrat ab motiu de la última Romeria lo M. R. P. Miquel d' Esplugas, Provincial dels PP. Caputxins de Catalunya. La falta absoluta d' espay ens obliga á deixar per algùn dels números veniders el parlarne ab l' extensió que requereix tant lo discurs com l' important tema que desenrotlla.

També hem de suplicar á la *Juventut Seráfica* d' Arenys de Mar que 'ns dispensi si no podém encare ocuparnos dels seus importants treballs religiós-socials puig tenim propòsit de ferho á son degut temps; y entretant supliquém á nostres germans que 'ns ajudin ab la seva propaganda activa á poguer ampliar prompte les dimensions d' aquesta FULLA pera poguer aixís abarcar mes de lo que ara 'ns es permés.

Cambi.—Acceptém gustosos el que 'ns han ofert *La Veu de la Costa* d' Arenys de Mar, *Aurora Social* de Barcelona y la *Fulla Dominical* de Vich.

Indulgencia Plenaria.—La poden guanyar els Germans durant el present mes visitant l' Iglésia en que está establerta la O. T. en els dies següents:

Día 12; S. Didach d' Alcalá, cf.—16; Sta. Agnés d' Assis, vg.—19; Sta. Elisabeth, Reina d' Hungria, Patrona de la O. T.—26; S. Leonart de Port-Maurici, cf.—27; Bta. Delfina, vg., terciaria.—28; S. Jaume de Pisa, cf.—29; Tots los Sants de l' Ordre Seráfica.

NOTES.—1.ª En aquest Bisbat poden guanyar 50 dies de indulgencia tots els que llegeixin y propaguin nostra FULLA.

2.ª Tots els que desitjin rebre directament la FULLA á manera de suscripció, tindrán que abonar per adelantat 1 pta. cada any. Prenentne paquets de 50 ó 100 exemplars els resultarà á 1 y 1'50 respectivament; pero en tal cas, han d' abonar l' import del franqueig.

3.ª Per el pago s'admeten sellos de correo (que no siguin de pesseta) ab carta certificada.

4.ª Pera tots els encàrrechs, dirigirse al R. P. Vicari del convent de Caputxins, Olot (Gerona).

AB LLICENCIA DEL ORDINARI

L. D. M. F.

OLOT.—Imprempta de Successors de Joan Bonet.—1907